

[Per Hækkerup.]

rigspolitikken, som jeg vil gøre en bemærkning om, er der for det første spørgsmålet om Grækenland. Herom siges der jo forfærdelig lidt i det materiale, vi har fået. Jeg må have lov til at citere. Det, der står i den skriftlige del af regeringens åbnings-tale, lyder i al sin gribende korthed, som følger:

„Regeringen vil fortsat i Europarådet gøre sin indflydelse gældende for at sikre respekten for den demokratiske livsform og menneskerettighederne, som det bl. a. har fundet udtryk gennem den fremførte anklage mod det græske styre“.

Det tør man jo nok sige er udtryk for en vældig aktiv linje i det græske spørgsmål. Jeg har bemærket, at vi jo står over for, at regeringen vil komme til at tage standpunkt til et videre skridt i de andre europæiske landes holdning til Grækenland. Det er der ikke et ord om i åbningstalen. Det er der derimod i den supplerende del af åbnings-talen, som fremkom under krydsilden, hvor statsministeren — og jeg håber ikke, at hans fravær betyder, at han ikke kan korrigere mig, hvis jeg citerer forkert — gav udtryk for, at man selvfølgelig helst burde afvente kendelsen fra menneskerettigheds-kommissionen, men at regeringen eller i hvert fald statsministeren var af den opfattelse, at uanset hvad denne kendelse gik ud på, burde Grækenland fjernes fra Europarådet. Så vidt mig bekendt har Europarådets rådgivende forsamling med stort flertal vedtaget en henstilling til Europarådets ministerkomité om at suspendere Grækenlands medlemskab. Denne henstilling vil komme til behandling, har jeg forstået, på det forestående ministerrådsmøde i Europarådet, og jeg vil derfor gerne spørge, om det er åbningstalens intetsigende ord, eller det er supplementet i krydsilden med statsministerens mere klare ord, der tegner regeringen i dette spørgsmål.

Jeg har en enkelt lille ting vedrørende Grækenland, som jeg også gerne vil have lov til at gøre udenrigsministeren opmærk-

som på. I den vejledning for eksportører vedrørende Grækenland, som udenrigsministeriets erhvervstjeneste har udsendt, findes der på side 27 en opgørelse over eksportmuligheder, og det siges heri, at alle de firmaer, som ønsker at deltage i NATO-licitationer, skal fremlægge certifikat fra deres regering om, at de er teknisk og finansielt velegnet til sådanne projekter. Nedenfor følger derefter en fortegnelse over de offentlige og halvoffentlige indkøbsorganer i Grækenland. Det er forsvarsministeriets luftværnsstab, flådestab og hærstab samt nogle enkelte andre myndigheder. Er det udtryk for en ændret politik fra regeringens side? For hvis det er forsvarsministeriet, der foretager opkøb, kan det selvfølgelig godt være kontormateriel, blyanter eller sådan noget lignende, de foretager opkøb af, men man vil jo umiddelbart forestille sig, når det er noget, som hærchefen og flådechefen og luftværnschefen skal tage stilling til, at det drejer sig om andre ting. Jeg har forstået, at vi — det er i hvert fald socialdemokratiets opfattelse — bør tilstræbe, og at vi bør opfordre de lande, der leverer våben til Grækenland, til, at våbenleverancer til Grækenland ophører, og så virker det unægtelig en lille smule kedeligt, at der i en officiel publikation fra udenrigsministeriet står en direkte vejledning i, hvordan man skal komme i betragtning ved sådanne leverancer. Men jeg håber, det er en fejltagelse, eller at det bare er, hvad skal vi sige, en sædvanlig fremgangsmåde, som man uden nærmere at tænke over det også har overført til brochuren vedrørende Grækenland.

Om Biafra vil jeg også gerne gøre en bemærkning. Her gentager åbningstalen ordene om humanitær hjælp. Man siger endvidere, at de egentlige problemer om de politiske spørgsmål i forbindelse med forholdet mellem Nigeria og Biafra må søges løst, og det vil man støtte gennem Organisationen for afrikansk Enhed og, som det siges, „andre kanaler, som har spe-